

ת"פ 30964/05 - מדינת ישראל ע"י נגד עומר عبدالלה ע"ז

בית משפט השלום בחיפה

ת"פ 21-05-30964 מדינת ישראל נ' عبدالלה
תיק חיזוני: 2123/21

בפני **כבוד השופט אחсан כנען**
מטעם מדינת ישראל ע"ז ב"כ עוה"ד
נגד **עומר عبدالלה ע"ז ב"כ עוה"ד**
נאשימים

החלטה

לפני בקשה לעוון חוזר בתנאי שחרורו של הנאשם, בקשה שהוגשה על ידו, במסגרת מבקש לבטל קיליל את מעצר הבית. כנגד הנאשם הוגש כתוב אישום המיחס לו עבירות של התפרעות, ניסיון לתקיפת שוטר בנסיבות חמימות, הפרעה לשוטר במילוי תפקידו.

על פי עובדות כתוב האישום, בהם הנאשם הודה ביום 30.12.21, התובע השתתף בהתרפעות שהתקיימה בין התאריך 10.5.20 ל- 11.5.21, בעת שהמדינה ניהלה מבצע צבאי "שומר חומות". המשתתפים בהתקלות שהייתה ליד תחנת המשטרה הציתו מספר רכבים שחנו בסמוך ליד התחנה, הביעו צמיגים שחסם כביש ראשי ביןירון, ידו אבני וירו זיקוקים לעבר המונית, ולעbar שוטרים ונידות משטרת, הכל תוך הפרת הסדר והשלום הציבורי. ההתקלות הוכחה כבלתי חוקית ונעשה שימוש במכתז"ת לצורך פיזור ההפגנה.

בסמוך לשעה 1:00 יידה הנאשם, אשר השתתף בהתרפעות, חלק מממנה ובמסגרתה, שני אבני עבר שוטרים שהיו במקום כאשר הוא עומד למרחק 15 מטרים מהם, וזאת בכונה להכשיל את השוטרים בתפקידם. שוטר שהיה במקום קרא לנאנם לעצור, והוא הלה החל לרווח במטרה להימלט מהמקום. השוטר בעט ברגלו של הנאשם והוא נפל על שוטרים אחרים. בשלב זה בעוד הנאשם והשוטרים על הרצפה החל הנאשם להתרפע ולהניף את ידיו לכל עבר, כל זאת בכונה להפריע לשוטרים כשהם ממלאים תפקידם כחוק או להכשילם בכך. הנאשם הצליח להשתחרר מהשוטרים, אשר אחזו בו, והחל להימלט. שוטר שдалק אחר הנאשם וקרא לו לעצור, אך הנאשם לא שעה לקריאותיו והמשיך בריצה. בשלב זה, הפעיל השוטר את מכשיר הטיזיר לעבר גופו של הנאשם, ובעקבות כך הוא נפל ונעצר.

ביום 30.6.22 הורה בית המשפט על שחרור הנאשם למעצר בית מלא, וביום 13.10.21 התיר לנאנם לצאת לעבודה בין השעות 5:00 ל- 17:30. כן נפתחו לנאנם חלונות התאזרחות.

הנאשם כאמור הודה בעובדות כתוב האישום, והוא נשלח למסקיר לעניין העונש. על פי מסקיר ראשון, לנאשם אין עבר פלילי, והתרומות שירות המבחן שהוא בעל היסטוריה תעסוקתית, חברתי משפחתי יציבה. הנאשם הביע צער על מעורבותו באירוע. אך יחד עם זאת הוא בעל בשלות נמוכה בכל הקשור למודעות רגשית ועריכת חיבור בין תהליכי התפתחות ובחירותיו האישיות בחיים. לכן הומלץ כי הנאשם ישתתף בקבוצה טיפולית בתחום האלים נוכח נוכחות הנאשם על רקע שינוי באורחות חייו. לצד זאת הוערכ כי אין דפוסי התנהגות עברית באישיותו או תפיסת עולם קיצונית שמאפיינת את עולמו הערבי.

לאחר ששלמתי את טענו הצדדים אני סבור כי יש לקבל את הבקשה באופן חלקי במובן זה שהנאשם יהיה במעצר בית רק בשעות הלילה קרי בין השעות 22:00 - 5:00 השעה .

ראשית, הנאשם עשה כברת דרך, כאשר הוא נוטל אחריות על האירוע, הוא מפנים ומודע לבתוותיו ומוכן להשתתף בתהליך טיפול, זאת מבליל להקל בחומרת העבירות.

שנית, לנאשם לא נרשמו הפרות כלשהם מאז ששוחרר בתנאים, למעטה משנה ועד היום.

שלישית, חלוף זמן רב מאז מעצרו ועד היום מטה את הקפ עבר הקלה, במיוחד כאשר המשך דין בעניינו קבוע לחודש ינואר 2023, על מנת לאפשר לו להשלים את התהליך הטיפולי.

רביעית, יש ממש בטענת סניגורו כי במקורה דומה העונש הסופי היה עבודות שירות. בת"פ (שלום חיפה) 21-5830938 נגזר על הנאשם שם עונש מאסר של 7 חודשים שירותו בעבודות שירות. בערעור שהוגש על גזר הדין, לבית משפט המחוזי, הוחמיר העונש ל- 9 חודשים שירות, תוך מתן דגש כי מדובר בנאשם ללא עבר פלילי, שהשתתף באירוע אחד, ואי מיצוי הדין בערכאת הערעור (ראו: עפ"ג (מחוזי חיפה) 22-50213 מדינת ישראל נ' זידאן).

בבש"פ 18/2608 מדינת ישראל נ' פלוני [פורסם בנבז] נפסק:

"הגדרת פרק זמן מסוים כ"זמן נזכר" כמשמעותו בסעיף 52(א) לחוק המעצרים מושפעת מנסיבות העניין ומתיקבלת מן האיזון שבין הפגיעה בנאשם בשל הזמן שחלף, לבין האינטרס הציבורי כי הוא ימשיך לשנות במעצר. בוגדר איזון זה יש להביא בחשבון את טיב האישומים המיוחסים לנאשם, מידת המטוכנות הנשכפת ממנו, התנהגותו במעצר ונטיותיו האישיות".

בעניינו כאמור המטוכנות אינה גבוהה, חלוף הזמן של יותר משנה פוגע בנאשם מעבר לנדרש. יתרה מכך מאוחר וחלשה רגיעה באירועים הדבר אף הוא מטה את הקפ עבר הקלה.

לכן אני מקבל את הבקשה באופן חלקי ומורה כי מעצר הבוי יוצומצם לשעות 22:00 עד לשעה 22:00 ביום שלמחרת.

ניתנה היום, כ"ח אב תשפ"ב, 25 אוגוסט 2022, בהעדר
הצדדים.